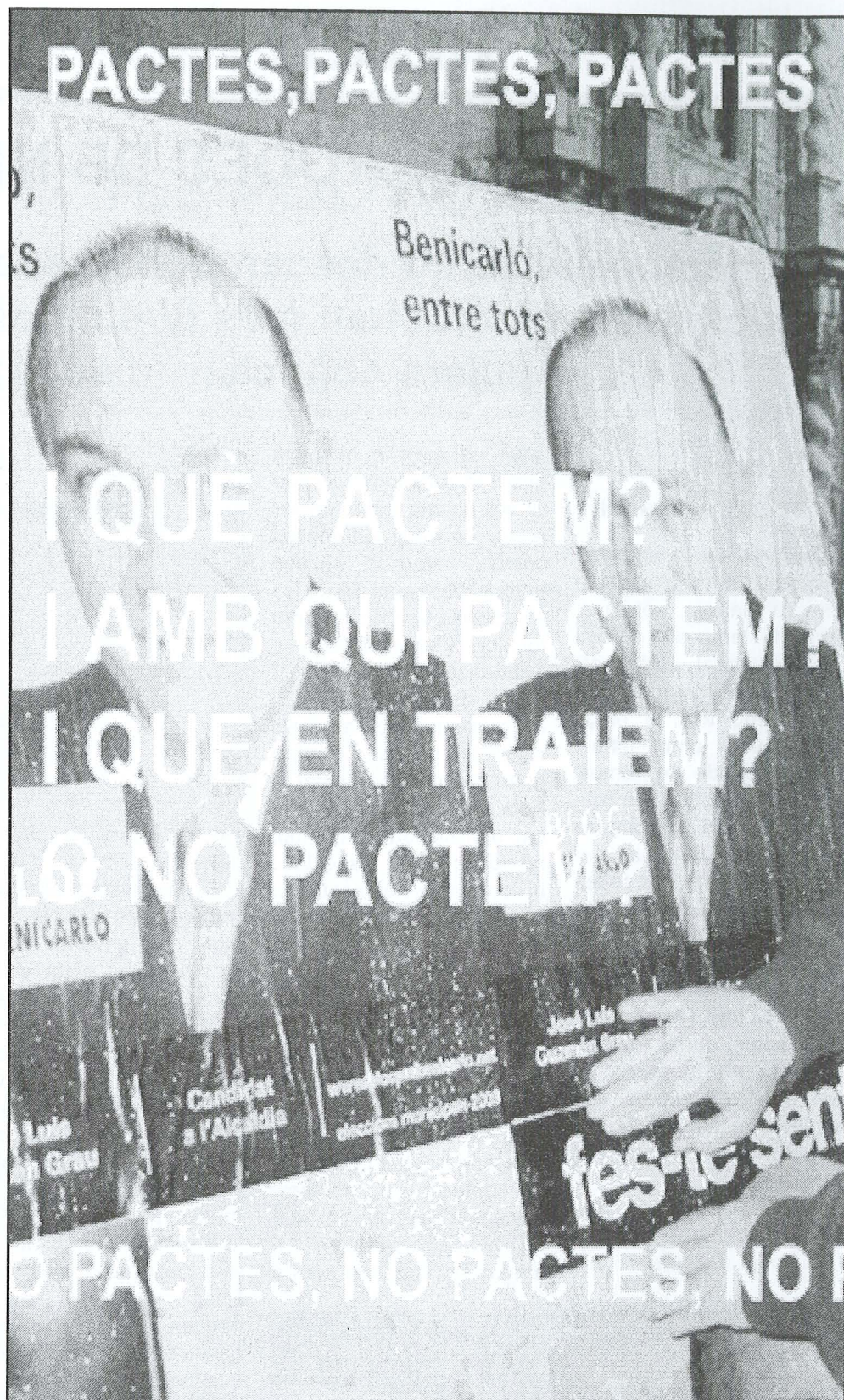

La Veu de Benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 6 DE JUNY DE 2003 • NÚM. 387 • ANY IX • 0.75 EUROS

Conega l'estat de la travessa i l'última hora de les negociacions

Proliferen els robatoris i fets violents a Benicarló

Èxit del basket 3x3 al carrer

S'INICIEN LES RODES DE NEGOCIACIÓ

Els nacionalistes no descarten demanar alcaldies, els socialistes es mostren més que diposats a parlar i els populars negocien "discretament"

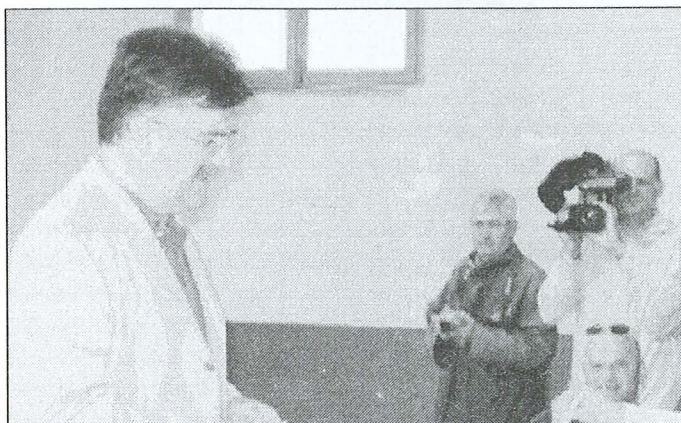
TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa garcia

Després de la voràgine electoral i com ja avançàvem la darrera setmana, arriba la tempesta política post electoral. Són els típics dies en què tots s'han reunit amb tots, o ningú s'ha reunit amb ningú. Aquell període de temps, en què es produeixen reunions secretes, telefonades reveladores i en què, pel contrari, alguns o no solten prenda o directament no agafen el telèfon... Ningú no té la majoria absoluta, tots se necessiten a tots... cap dels tres (PP, PSOE, Bloc) admet que la idea de governar els fa perdre la son, però el cert és que admetre-ho tampoc no ho admeten. És el moment dels pactes...

Amb l'obtenció de deu regidors, el Partit Popular, s'ha trobat després de vuit

anys de majoria absoluta que li toca dialogar... i que si vol alguna cosa potser haurà de cedir en moltes coses... aquesta situació explica perquè el dia de les eleccions tampoc no eren tot flors i violes a la seu. Saben que si el Bloc i el PSOE es posen d'acord... els pròxims quatre anys els tocarà passar a l'ombra quan realment han estat la llista més votada... El seu cap de llista, Jaime Mundo, no vol dir res al respecte... ni confirma ni desmenteix... el cert és que només dos dies després de les eleccions ja va comprendre que el que s'havia de fer era posar-se a treballar i mirar què es podia negociar. De moment, d'aquest treball no n'ha dit gaire cosa, assegurava fa uns dies que tan sols s'ha produït una presa de contacte, un intercanvi d'impressions i que fins que no hi haja quelcom en ferm... no dirà res, com a

motiu va posar la **"discreció"**.

El cas dels socialistes és especial. Molts anys apartats del govern, dotze, massa... i si a tot això li sumem que acaben de sortir d'una greu crisi interna i que, a més, molts dels que hi ha a la llista es trobaven precisament en l'equip de govern de l'última administració local socialista trobarem que raons i ganes no en manquen.

En aquest sentit, des de les files que encapçala Enric Escuder no es neguen les aparences, ganes per negociar i arribar a un pacte no en falten i, de moment, contacte telefònic amb José Luís Guzmán ja n'hi ha hagut **"ja li he dit que quan vulguen, com vulguen i on vulguen"** explicava Escuder en relació amb una probable reunió. Això sí, una reunió en exclusivitat amb el Bloc... perquè una de les ofertes que Guzmán havia fet fins el moment era precisament la de reunir-se PP, PSOE i

Bloc tots plegats... la resposta dels socialistes un cop consultada l'Executiva no podia ser una altra, NO; **"amb el PP no tenim res a parlar, en canvi si el Bloc vol parlar amb nosaltres, cap problema"**. Sobre la possibilitat que el Bloc poguera demanar l'alcaldia com una de les condicions, Escuder afirma que **"no sé què li diríem perquè no s'ha plantejat, allò que han de fer és una proposta seriosa, amb mesures a l'abast perquè per a especular no val la pena començar"**.

Quant als possibles requisits per arribar a un acord, el líder dels socialistes benicarlandos esmenta **"el compromís amb un programa, tirar endavant un projecte pactat i les ganes d'assolir el repte i els problemes que vindran, perquè tot no seran flors i violes"**.

Al voltant de l'amenaça de Fabra, de no destinar inversions per Benicarló en el cas que es produïra un

PER ALS PACTES POLÍTICS

pacte PSOE-BLOC, Escuder assegura que això no li preocupa "Fabra ha de ser responsable" i ressalta que "fins ara els del PP tampoc no s'han lluit amb inversions a Benicarló, les grans infraestructures encara estan per fer..."

Sobre la conveniència per al Bloc de pactar o no amb els socialistes, el portaveu del PSPV-PSOE a Benicarló no té dubtes... "el votant del Bloc és un votant crític i d'esquerreres". Escuder explica que ha arribat a aquesta con-

clusió després d'analitzar el resultat de les eleccions: "Si el PP ha mantingut el nivell electoral, és perquè el Bloc no li ha tocat vots, aleshores la gent que ha votat el BNV és perquè ha votat una opció contrària al PP".

que prendrà les decisions. En aquest sentit, recorda que el Bloc és ara per ara el que "té la clau de la governabilitat", però al igual que els populars es nega a donar més pistes... El que si que està clar és que el dia 15 de juny l'ajun-

Mentre uns i altres demostren les ganes de governar, al Bloc es deuen estimar... es reuniesen amb uns, i negocien amb els altres, asseguren que escoltaran les propostes i després serà la militància la

Escuder diu que no té por que es perden inversions perquè "el PP tampoc s'ha lluit en inversions en grans infraestructures"

tament ha d'estar compost i tot i que la informació no està contrastada... alguns ja tenen clar que el pacte amb els populars està més que fet... en tot cas... encara ens queden uns dies per saber-ho...

Nit de diversos fets violents a Benicarló

TEXT: noemí oms

Un home va intentar accedir diumenge a la nit a un comerç del carrer Pubill de Benicarló trencant el cristall de l'aparador. El presumpte lladre, que es trobava en estat ebri, no va poder fer-se amb res atès que va ser descobert per un vianant que es trobava prop del lloc quan van succeir els fets i que el va colpejar amb la finalitat de detenir-lo fins que arribés la policia.

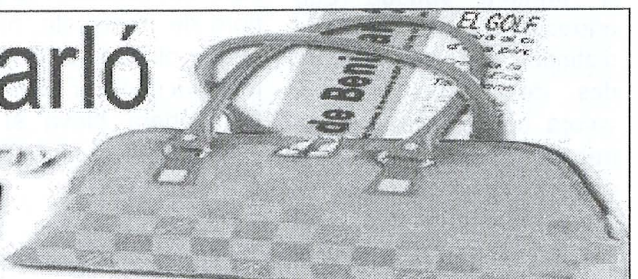
D'altra banda, la mateixa nit, uns individus que no han estat identificats, van pegar foc a un cotxe que es trobava aparcad al carrer del Grau.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

CURS DE GERÈNCIA EN CENTRES URBANS I GESTIÓ DE COMERÇ LOCAL

TEXT: noemioms

L'Ajuntament de Benicarló va participar dimecres passat, 28 de maig, en la seu de la Fundació Universitària San Pablo-CEU de València, en la presentació i primera sessió lectiva del Curs de Gerència en Centres Urbans i Gestió de Comerç Local organitzat per la Direcció general de Comerç i l'Ajuntament de Benicarló a través de l'Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials.

L'acte va comptar amb la presència de Miquel Clemares i Planés, cap de l'Àrea de Comerç de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Energia, Vicente Navarro de Luján, Director de Centres de Formació de la Fundació Universitària San Pablo-CEU, i Jaime Mundo Alberto, alcalde de Benicarló.

En el mateix acte, es va portar a terme la signatura del conveni de col·laboració entre

l'Ajuntament de Benicarló i la Fundació Universitària CEU San Pablo pel qual ambdues entitats cooperen en la formació dels professionals del sector de la gestió comercial, emparant el CEU aquest curs amb una titulació de postgrau pròpia.

Finalment, tot quedà en un ensurt

TEXT: noemioms

Els Bombers del parc comarcal de Benicarló van participar el diumenge en les tasques d'extinció d'un incendi d'un habitatge al carrer Toledo de Benicarló.

Sembla ser que el foc es va iniciar simultàniament a les cortines de diverses dependències de la casa per raons desconegudes.

Afortunadament, els veïns alertats pel fum que sortia de les finestres que donaven al pati de llums, van avisar la policia local, que es va posar en contacte amb els bombers, els quals van poder rescatar sense problemes el propietari de l'immoble que es trobava en aquests moments dintre.

Es tractava d'un home

d'uns 80 anys que va ser traslladat il·lès a l'ambulatori de la ciutat. D'aquesta manera, no van haver danys personals i els materials van ser superficials, segons van assegurar els bombers, centrats bàsicament en "la pintura, els lliats, els mobles i la roba".

Dos banderes blaves

TEXT: noemioms

La costa de Benicarló comptarà amb dos banderes blaves aquest estiu. A la ja habitual del Morrongo, se li sumarà en aquesta edició la de la Caracola. És la primera vegada que aquesta platja obté aquest distintiu, un aspecte que des de l'ajuntament es valora com el resultat del treball efectuat en els darrers mesos a la zona. Entre altres aspectes, s'ha aconseguit que la Caracola

sigués una platja accessible als discapacitats, i oferís dutxes i un servei de socorrisme.

En el context provincial han estat 22 les banderes que finalment ha aconseguit Castelló. Entre elles la del Fortí de Vinaròs, i la platja nord de Peníscola, mentre que la platja sud d'aquesta mateixa ciutat si bé no obté la bandera blava sí que està considerada apta per al bany.

Càsting 'Romeo i Julieta'

TEXT: noemioms

L'escola de teatre l'Escenari de Benicarló realitzarà el pròxim 25 de juny un pre-càsting per a seleccionar els actors que representaran l'obra "Romeo i Julieta" a l'abril del 2004.

Els interessats hauran de presentar-se a la seu de l'escola entre les 18h i les 21h i lliurar dues fotografies. Aquest mateix dia es facilitaràn els textos de les

escenes a preparar per a presentar-se al càsting definitiu de selecció, que tindrà lloc el divendres 26 de setembre de 2003.

L'estrena de "Romeo i Julieta" està prevista per l'abril de 2004 i ha estat elegida per a commemorar el desè aniversari de la creació del grup amateur Teatre de Guàrdia.

L'ÚLTIM PLE DE LA LEGISLATURA

La promoció del canvi
de segle 1999 - 2003

TEXT: noemíoms

FOTO: lluisa garcia

Benicarló va celebrar dijous l'últim ple de la legislatura. Es tractava d'una sessió de pur tràmit que va servir per aprovar punts com la reclassificació dels llocs de treball de l'Ajuntament o la modificació del logotip de la marca corporativa de la ciutat.

D'altra banda, es va donar llum verda a la proposta de nomenament del president d'Afanias, Benito Foix, com persona destacada en l'àmbit de l'acció

social voluntària per a l'any 2003.

La corporació va donar el beneplàcit al conveni de la Conselleria de Cultura i Educació per a l'execució de la primera i successives fases del centre cultural "**Convent de Sant Francesc**". Un conveni que es va subscriure el 2002 amb vista a quatre anys, que plantejava una aportació de 105 milions de pessetes per part de la Generalitat i del que ja s'han lliurat 55 milions al llarg dels dos últims anys.

El regidor de cultura, Francisco Flos, va agrair el

suport del Bloc en aquest punt i va assegurar que es tractava d'un conveni beneficiós per a la ciutat, atès que gràcies a la recuperació d'aquest emblemàtic edifici Benicarló "**ha adquirit prestigi cultural**". Precisament Flos explicava que en aquests moments s'està procedint a la instal·lació de la il·luminació, la climatització, les comunicacions informàtiques i la seguretat del futur museu. D'altra banda, comentava que tan aviat estiguen operatives les sales d'exposicions s'obriran al públic.

Ciutat Sènior

La sessió també va servir per a resoldre un tràmit relatiu a unes al·legacions que permetrà que l'empresa urbanitzadora de la ciutat sènior pugui iniciar els treballs.

D'altra banda, l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo va fer un balanç més que positiu de la legislatura, assegurant que més del 90% de les qüestions tractades en els plens han comptat amb el suport de l'oposició.

Alumnes exactes !

TEXT: iesramoncid

El passat cap de setmana, es va celebrar a Sogorb la fase autonòmica de la XIV Olimpíada Matemàtica. Diesgo García Safont, es va proclamar subcampió de la categoria 12-14 anys.

Això li permetrà, junt amb altres 2 representants del País Valencià, participar a la Fase Nacional, que se celebrarà a la Rioja, del 25

al 29 de juny.

També és de destacar que, David Tena Cucala, igualment de l'IES Ramon Cid, junt a d'altres 4 participants, va aconseguir guanyar la prova d'equips.

Departament de Matemàtiques

IES Ramón Cid

Ajudes al valencià

TEXT: ajtbenicarló

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència ofereix a les empreses una sèrie d'ajudes per a fomentar l'ús del valencià en l'àmbit socioeconòmic.

Es podran beneficiar de les subvencions les empreses de caràcter privat, comerços i indústries que estiguen legalment constituïdes.

Concretament, són susceptibles de suport les següents accions: retolació exclusivament en valencià de dependències i vehicles de l'empresa; denominació, en valencià, dels productes de l'empresa; ús exclusiu del valencià en la documentació de l'empresa, i en l'edició de catàlegs i guies. El termini acabarà el 18 de juliol de 2003.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 386.

TEXT: el lector

Una vegada més, he de reconèixer que l'anàlisi que es fa a les pàgines 2 i 3 (el tema) és una perfecta síntesi del que ha estat el procés electoral a Benicarló, des del seu començament fins als resultats i possibles o impossibles pactes post-electorals. De tot el que he llegit, em quedo amb els dos paràgrafs finals. Per un costat, tot i les fortes crítiques rebudes des dels dos partits d'àmbit estatal, ara resulta que tothom vol pactar amb el Bloc. Els socialistes diuen que els votants del partit nacionalista no entendrien l'absència del pacte amb ells per tal de fer fora el Pp del govern municipal. De l'altre costat, els populars ja no se'n recorden que els del Bloc són nacionalistes i que anaven de la mà d'Esquerra Verda. A vore si ara resultarà que els representants del partit d'Aznar al nostre poble són comunistes camuflats, que no tenen inconvenient a pactar amb el mateix Lucifer per tal de mantenir l'alcaldia. Caldria que algú fera una mirada a la campanya electoral per recordar totes les coses que es van dir, especialment algunes manifestacions d'Escuder, el menyspreu de Fabra, unes parauletes de Mundo i un lamentable espectacle audiovisual ple de faltes d'ortografia que va

ser bossat al començament del darrer mitin dels populars. No sé com s'acabarà tot plegat, però estic segur que l'avorriment deixarà el saló de plens i la vida política local. Per si algú del Bloc té algun dubte, una carta al director que apareix aquesta setmana li dóna idees coherents amb el seu programa i el seu eslògan tot proposant una assemblea. Al final resultarà que l'autèntica democràcia prendrà un caràcter assembleari, on totes les coses es decidiran aixecant les mans. Potser no siga una cosa pràctica, però sí que és entretinguda. Per cert, ara que estic comentant les pàgines centrals, no entenc la relació entre les eleccions i el reciclatge que pretén fer-nos combregar el senyor Salán, encara que l'argument és de pes: ara que s'han acabat les eleccions, recordem-nos del reciclatge. Quan acabe el curs escolar també ho podríem fer, o després de les vacances, o al llarg d'elles, o després del Nadal, o després de les eleccions estatals, etc.

Marcos Marzal vol posar sostre a la pista annexa al pavelló abans del mes d'agost. Fins ací el desgavell entra dins de la normalitat. Però em fan patir els aspectes prioritaris a l'hora de concedir l'obra: els límits d'execució i l'aspecte econòmic. És a dir, les

presses i la baratura. La seguretat i la qualitat dels materials són secundaris. Qüestió de principis.

A l'ajuntament estan contents perquè un jutjat els ha donat la raó. Ja era hora, després de les dues resolucions contràries de la Junta Electoral de Zona. Poca cosa vull comentar al respecte, només que les lleis i els reglaments els fan els polítics i que la puntuació de l'entrevista és absolutament subjectiva. Allò que uns van criticar des de l'oposició s'afanen a fer-ho quan estan al poder i a la inversa.

Els atracadors del supermercat parlaven una llengua "que no s'entenia". Potser parlaven en valencià.

El nostre pelegrí intenta fer amics a la Castella profunda tot exposant la seua opinió sobre les terres que són objecte del seu viatge. El nom del cortijo -Calzadilla de los Mendigos- és ben expressiu.

M'he llegit molt detingudament l'article de Pere Bausà sobre l'agenda 21 local. Ara per ara ho veig molt llunyà, encara que més proper que abans. M'explico. Amb els antics regidors la seua aplicació esdevé utòpica, però tenint que s'ha perdut la majoria absoluta i que els dos partits de l'oposició ho porten al seu programa electoral, potser es comence a fer alguna cosa.

LES ESPIFIADES DE LA SETMANA

Moltes. Primera: no es diu res del torneig de Bàsquet tres per tres del que tradicionalment La Veu ha estat publicació oficial. Segona: al tema de la setmana es parla que el Bloc es pot convertir en partit "visagra". Com que no he trobat aquesta paraula al diccionari, he pensat que el que es volia dir era partit "viagra", per allò d'engrandir o estirar minories. Tercera: no em surten els números dels resultats de les autonòmiques de la pàgina 4 a no ser que només votaren la meitat dels que ho van fer a les municipals. Quarta: no sé què fan dues notícies esportives sota l'agenda, així com tampoc no sabia que l'equip d'atletisme "Carns Ros" signara les cròniques del Benihort. Cinquena: què fa una nota del Bloc per Benicarló on parla de "les pròximes eleccions del dia 25" a una publicació que veu la llum el dia 30. Sisena: em sembla que la pel·lícula de Woody Allen es titula "Annie Hall", i no "Annie may". Setena: com sempre, els del futbol, que tot i acabada la lliga ens amenacen, com a mínim, amb un parell de cròniques més.

Criptografia: garantia d'intimitat (i 3a part)

TEXT: josep.v.taus

Internet juga un paper fonamental en la societat de la informació cap a la qual estem avançant tímidament. Però té una gran carència: la seguretat. La informació que viatja per la Xarxa pot ser interceptada, espiada i manipulada fàcilment per qualsevol intrús. Afortunadament, aquest seriós obstacle pot superar-se gràcies a la criptografia. Les tècniques criptogràfiques permeten intercanviar missatges a través de canals insegurs com Internet sense que ningú més que l'emissor i el destinatari puguin accedir al seu contingut.

Fins fa pocs anys la criptografia ha estat en mans de militars, governs, agències de seguretat i diplomàtics. Amb la publicació de treballs en aquest camp, les tècniques criptogràfiques s'han posat a l'abast dels ciutadans. Però aquesta lliberalització no és vista amb bons ulls per tots els governs. Als EUA, model de referència i font d'inspiració per a alguns governants, la criptografia té la mateixa consideració legal que les armes nuclears. La seua utilització està sotmesa a fortes restriccions i l'exportació d'algorismes criptogràfics robusts està totalment prohibida. Aquest ordenament jurídic ha generat llargues batalles judicials com en el cas de la

utilitat de xifrat PGP. Creada per Philip Zimmermann fa dotze anys, s'ha convertit en una de les aplicacions criptogràfiques de clau pública més utilitzades. La lliure distribució del PGP que se'n va fer els primers anys dins i fora de les fronteres dels EUA, li ha costat al seu autor anys de lluita judicial contra l'administració nord-americana fins aconseguir l'absolució de tots els càrrecs. La història de l'exportació del PGP és ben curiosa: els milers de línies de codi font del programa van haver de creuar la frontera impreses en paper per a posteriorment ser teclejades de nou perquè, en el seu moment, una llei federal prohibia que aquest tipus de material eixira del país en format electrònic... però no imprès.

Les limitacions sobre l'exportació de criptografia i la manca d'informació han posat en perill els milions d'usuaris de navegadors d'origen nord-americà com Netscape i Microsoft Internet Explorer. Les versions per a ús dins dels EUA empraven una clau de 128 bits per a transmissions segures però, fins fa un parell d'anys, la versió de distribució per a l'estranger utilitzava una clau de 40 bits creant en l'usuari la il·lusió de seguretat quan realment les seues comunicacions podien ser violades en

qüestió de minuts.

Per restringir la llibertat d'ús de la criptografia, els governs es parapeten darrere d'arguments com la seguretat nacional i la lluita contra el crim i el terrorisme. Així, el govern espanyol en l'article 36 de l'esborrany de la Llei General de Telecomunicacions preveia "**imposar l'obligació de facilitar a [...] un organisme públic, les claus, els algorismes o qualsevol procediment de xifrat**" en una espècie de **lleï de potada a la porta virtual** difícilment encaixable amb la Constitució espanyola que en l'article 18.3 "**garanteix el secret de les comunicacions [...] excepte en cas de resolució judicial**" i en el 55.2 estableix que la suspensió d'aquest dret es farà de forma "**individual i amb la necessària intervenció judicial [...] en relació amb les investigacions corresponents a l'actuació de bandes armades o elements terroristes**".

Abans d'aplicar propostes que retallen les llibertats de l'individu en favor d'un major poder de l'Estat caldria analitzar la seua eficàcia. Provem-ho, ¿és raonable pensar que un criminal o terrorista enviarà sense xifrar els missatges sobre les seues activitats il·lícites només perquè siga delictes? Si, com pareix evident, la il·legalització de la criptogra-

fia no impedirà la seua utilització per cometre crims, la única alternativa que quedaria és eliminar totalment la criptografia. Suposant que fora possible, ¿cóm es garantiria la seguretat de les telecomunicacions dels no criminals? , ¿qui se'n faria responsable de les estafes, robatoris, xantatges, ... que ja no podrien evitar-se gràcies a la criptografia? . En definitiva, ¿estem disposats a abandonar el camí cap a la societat de la informació a canvi d'una lluita contra el crim que, segons els defensors de les tesis restrictives, serà més efectiva?

La criptografia permet intercanviar informació, debatre propostes i proposar accions lluny de mirades indiscretes. Internet està escurçant les distàncies físiques entre els individus. La universalització d'Internet i la lliberalització de l'ús de la criptografia són bàsics per convertir en realitat la lliure circulació global de pensaments i, així, avançar cap a un model social més participatiu, obert, plural i respectuós dins dels condicionants que imposa el paradigma de societat de la informació.

És això el que volem tots?

www.pgp.com - PGP Inc. Empresa creadora del PGP que ofereix serveis relacionats amb aquest sistema de xifrat
www.gnupgp.org - Aplicació criptogràfica lliure basada en PGP
www.spain.cpsr.org/02042003.php - Comunicat de l'organització Computer Professionals for Social Responsibility-Spain sobre l'article 36 del projecte de Llei General de Telecomunicacions

387

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Festival de Cinema de Comèdia de Peníscola

Sancho Gracia i María Galiana estrelles la primera nit del Festival de Peníscola

TEXT: noemíoms

Peníscola va iniciar dissabte la celebració de la quinzena edició del Festival Internacional de Cinema de Comèdia. Després de l'etapa Ganzenmüller - Alonso i després de la decepció Vivancos, la nova direcció del festival encapçalat per Borja Crespo s'ha compromès amb un certamen criticat, modest en pressupost i que no ha aconseguit després de tots aquests anys impregnar Peníscola i les seves gents d'ambient cinematogràfic.

Cares conegudes del Club de la comèdia, com les d'Alfredo Díaz, Agustín Jiménez i Flipy van ser les encarregades de presentar la gala d'inauguració que va tindre com a moments estelars el lliurament de premis als actors que l'organització havia estimat guanyadors en aquesta edició. Alex de la Iglesia va ser l'encarregat de lliurar el premi Calabuch al legendari protagonista de la sèrie "Curro Jiménez", Sancho Gracia, un guardó amb el

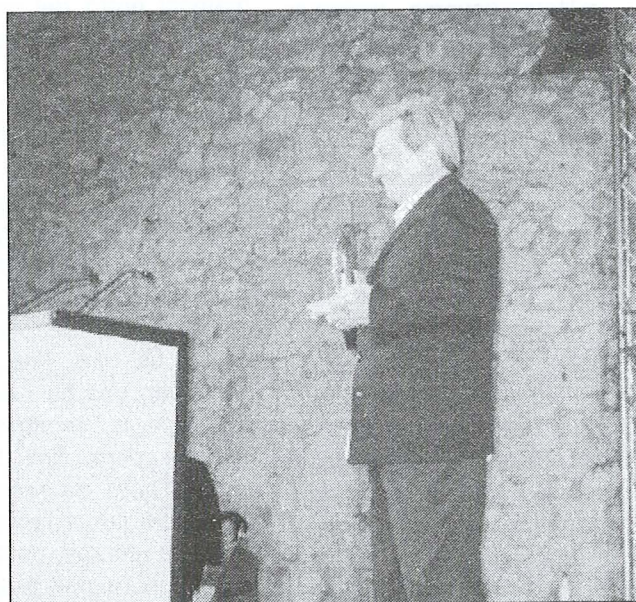
qual es pretenia destacar la important trajectòria professional aconseguida per aquest actor. D'altra banda, la coneguda àvia de la sèrie "Cuéntame", María Galiana, va rebre de mans de Sílvia Marsó el premi Pepe Isbert en reconeixement a la seva tasca com actriu de repartiment.

De la Iglesia, amb qui Gracia va estar gravant "800 balas", va destacar la dilatada trajectòria artística del guar-

donat, de qui va dir "mai aconseguirà treure's de damunt el personatge de Curro Jiménez, perquè tot el món el recordarà sempre". Així mateix, va comentar que és el tipus d'actor que "no ha donat en excés el cinema espanyol".

María Galiana, va ser presentada per l'actriu Sílvia Marsó qui va assegurar que Galiana "és una actriu que no sembla que siga actriu perquè sembla que siga

realment el que interpreta", a més va lloar no només la seva trajectòria artística marcada pel compromís i les reivindicacions sinó també la seua vessant personal. Galiana es va mostrar altament satisfeta pel premi obtingut i va dir que "quan em van dir que em donaven el premi Pepe Isbert se'm van posar els pèls de punta". El certamen es tanca aquest dissabte amb la celebració de la gala de clausura.

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laborador
JOSEP BARCELÓ
VICENT BORRERO
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS
GONZÁLEZ
Fotografia
i JOAN

Tolito

OBLIGACIÓ MORAL

Pactar o abstenir-se. La decisió està a les mans de les forces progressistes. L'encert o l'errada és cosa seua. Els populars només poden esperar i veure-les venir: o governen com poden en minoria o treuen de la caverna el manual d'oposició destructiva que tants bons resultats els ha donat.

Per fi, la política ha tornat a l'Ajuntament i l'esquerra l'ha de saber gestionar correctament. El meu humil punt de vista (mai m'atreuria a parlar en nom de la voluntat del poble) m'assenyala una clara obligació moral de Psoe i Bloc: governar. Governar i, a

més, il·lusionar. 5920 ciutadans han escollit clarament opcions renovadores mentre que 5213 han preferit la via continuista. Tenen tota la legitimitat democràtica, que ningú oblide això, per a fer ús d'aquesta oportunitat que l'electorat els ha atorgat. I l'han d'exercir.

L'han d'exercir per a demostrar que aquesta ciutat es pot dirigir des d'uns altres plantejaments, que hi ha altres línies argumentals possibles i millors i, sobre tot, per a treure'ns d'aquesta mediocritat que ja fa massa anys que ens ofega.

AGENDA

Divendres 6, a les 22:30 h. a l'Auditori Municipal
Els Monòlegs de Paramount Comedy

El diumenge 8 a les 19:00 h. a l'Auditori Municipal
Estrena de l'òpera "La petita flauta màgica"
de el Gran Teatre del Liceu.

Editorial

Quin embolic!

Cinc, sis i nou. Nou, sis i cinc. Sis, nou i cinc. Cinc, nou i sis. Tres element agafats de tres en tres. Ara podríem mirar les combinacions de tres elements agafats de dos en dos i trauríem els possibles pactes a l'ajuntament de Benicarló.

Possibilitat A: Cadascú va a la d'ell. Governar el PP sense majoria si pot i no es respecta la voluntat del poble que vota esquerres en més de 700 vots. El PP anirà de víctima i el BLOC i el PSOE, segons el governants, no faran altra cosa que fer la cameta.

Possibilitat B: Pacte nacionalista espanyol PP i PSOE. Pacte possible però a Benicarló, pel que sembla no massa factible, encara que de més verdes n'han madurat...

Possibilitat C: Pacte PP i BLOC. Això solucionaria molts de problemes i mals de caps a sr. Mundo i companyia però seria un pacte contra natura i les conseqüències ... Molts respira-

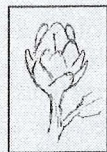
rien tranquils però d'altres se'n pujarien per les parets.

Possibilitat D: Pacte a tres bandes. Tots junts treballarem per Benicarló. Que bonic! Tots agafadets de la mà passejant pels prats de la política. Però qui manarà: Mundo? Ni pensar-ho. Escuder? Pos que no Perín... Guzman? Ha de manar el tercer? On s'ha vist?

Només queda una possibilitat: BLOC-PSOE o PSOE-BLOC, és igual. El vot d'esquerra tot junt. Ja és hora que a Benicarló mane l'esquerra. El poble ho vol i si no és amb pactes d'aquest tipus l'esquerra a les nostres terres no manarà mai. Però ara ve l'altra. L'alcalde, està clar: el Sr. Escuder i el BLOC a pensar i veure-les passar, de criadets.

O no està tan clar, el Sr. Guzman d'alcalde i el PSOE de ... què?

Quin embolic!

CARXOFA: per al Club Natació Benicarló. Competició rera competició estan demostrant que les coses ben fetes donen millors resultats. Ànim per a tots, principalment als nadadors, que són qui fiquen l'esforç.

PANISSOLA: per als responsables d'aturar els robatoris. Darrerament a la nostra ciutat van en augment. Els xoriços, campen com volen i la justícia els amolla ben ràpid. Així és impossible sentir-se segur. Molta estadística i judici ràpid, i per a què?

rs/ SUSANNA ANGLÉS,
RBERÀ, PERE BAUSA,
RÀS, XAVIER BURRIEL,
MS, CARLES LLUCH,
S. JOSEP V. TAUS i GRE-
RIO SEGARRA
es/ LLUISA GARCIA
I CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 20

San Pedro de Rozados - Morille - Miranda de Azán - Salamanca

TEXT: tonyofibla

Després de desdejunar el que ens havia preparat Mari Carmen embrenem el camí. Tornem al camí que vam deixar per a entrar al poble, què queda a l'esquerra de la calçada.

El camí deixa la carretera i tomba a la dreta per una pista. Passem Morille, poble fantasma a aquestes hores, no es veu ni una ànima. Però em fa l'efecte que fantasma, també ho ha de ser al ple del migdia.

Seguim. Camps i camps de conreu de cereals. Un tractor va llaurant i fent una pols terrible. La finca és grandíssima. Ancha es Castilla! La Castilla pura i dura! Ens desviem uns dos-cents metres per a entrar a Miranda de Azán i poder esmorzar alguna cosa. L'entrada al poble està del tot inútil ja que el poquet que hi ha en aquest poble està tot tancat. Per tant, ens quedem sense esmorzar.

Mengem el que podem: restes d'altres etapes: pistatxos, xocolata, galetes, ...

Un matí d'austeritat tampoc no fa mal a ningú.

Fa un poc de fresca i prompte reprenem la marxa cap a Salamanca, amb la panxa més buida que plena. Anem pujant lentament i els conreus són cada vegada més escassos i van desapareixent. Des de dalt d'una loma, en

un veritable desert on no hi ha res, i el que és més, no hi creixerà mai ni un card, veiem la famosa ciutat al fons: Salamanca. Fem la foto.

Portem molt bon ritme, tenim ganes d'esmorzar de veritat, per això en un punt ens plantem a l'entrada de la ciutat. Ja a Salamanca, a un bar de les primeres cases, esmorzem. Mentre ens mengem l'entrepà de pernil vénen treballadors a fer alguna cosa i ens n'adonem que hi ha molts carboners, tots mascarats. L'ofici de carboner és uns d'eixos que recordes de la infància i ja no els has vist mai més. Qui vulga veure carboners, ja ho sap, a Salamanca.

Ja en millors condicions, ens dirigim cap al centre amb la idea de passar pel pont de pedra que està en obres i, per tant, és interdit el pas a vianants. Insistim a poder passar, cosa que

ens neguen.

A Salamanca no hi ha alberg, per tant cal que busquem una pensió: a la guia ens parlen d'una que està darrera de la casa de las Conchas. Quan passen unes dones els preguntem per la casa de las Conchas. Ens donen raó i seguim. La pensió està plena i ens porten a una altra.

Després de la migdiada anem a visitar la ciutat, Patrimoni de la Humanitat: la catedral nova i vella, la universitat i la granota, la casa de las Conchas i la magnífica Plaça Major. A Salamanca hi ha pedra per a veure.

Pensem d'anar a recuperar els arxius espoliats a la Guerra Civil però convenim que a la motxilla tot serà pes. Millor que tornem un altre dia.

Busquem un lloc per sopar i ho fem amb pelegrins que vam conèixer dies anteriors i van desaparèixer. Avui ens els hem trobat passejant per davant de la catedral.

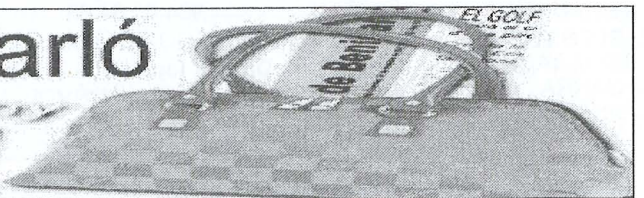
Prompte, com tots el dies, a dormir, demà ens espera una bona ració d'asfalt per carretera general i etapa llarga, segons ens informa la guia.

Reprenem la marxa cap a Salamanca amb la panxa més buida que plena

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

Llibres

ELS JOCS DE L'AMOR

TEXT: josepm **sanAbdon**

PEP CASTELLANO. Jocs de pilota. València. Edicions Brosquil. 2003. 120 pàgines. Premi Vila d'Almassora 2002.

Pep Castellano (Albocàsser, 1960), es dedica a la formació juvenil i fins ara havia publicat alguns llibres de narrativa juvenil. "Jocs de pilota" és un recull de contes que té l'amor com a protagonista. L'autor planteja l'amor com un joc de pilota, i cada història té una relació amb els diferents jocs que es poden practicar amb una pilota, l'èxit, en l'amor com en el joc, dependrà de l'habilitat que

es tinga en el seu ús.

Els personatges d'aquests contes no semblen massa hàbils en el maneig de l'esfèrica, ja que només un d'ells acaba bé. "Jocs de pilota" està format per una galeria de personatges solitaris, en alguns casos perquè es van mostrar indecisos quan van tenir l'oportunitat de trobar un amor, d'altres tenen una gelosia malaltissa que els condueix a l'assassinat de la persona estimada, en ocasions la inicial vida de color de rosa del començament de la convivència en parella s'acaba en una rutina que porta a la ruptura.

Els contes tenen una estructura circular, tant el

primer com l'últim comencen amb el so inoportú d'un despertador poc abans de les set del matí. I després sempre hi ha un xicotet detall que enllaça una història amb l'altra i li dona unitat al conjunt.

El caràcter dramàtic de la majoria dels contes, es veu suavitzat per l'agilitat narrativa de l'autor, la frase breu i el llenguatge col·loquial, així com l'ús de la ironia amb comentaris entre parèntesis.

Un altre aspecte a destacar és la banda sonora del llibre, tots els contes porten una música de fons que ambienta la història, i que també serveix per a situar els personatges en un

temps i en un espai, que és el de la generació de l'autor, unes músiques que abracen des dels Beatles, a pràcticament tots els membres de la Nova Cançó, passant per diversos autors de música llatina, Verdi, Vivaldi o Chavela Vargas.

Destacaria de tots els contes el que porta per títol "Tennis: Concerto", tanmateix tots ratllen a gran nivell i cap no desentona del conjunt. Pep Castellano es descobreix amb "Jocs de pilota", com un molt bon escriptor, especialment dotat per a la narrativa curta i converteix aquest llibre en lectura molt recomanable.

El CP Francesc Catalan visita l'Oceanogràfic

Ximo Bueno Alonso
4t d'EP
CP Francesc Catalan

El passat 28 de maig tot el CP Mestre Francesc Catalan vam anar d'excursió a l'Oceanogràfic de València, per això a les 8 del matí vam sortir des de l'escola amb tres autobusos i vam arribar a les 10:30 a la Ciutat de les Arts i les Ciències.

Després de fer una llarga cua (perquè vam haver de passar els 150 xiquetes i 14 mestres un a un pels torns d'accés) vam entrar a l'Oceanogràfic just a temps només d'anar al dofinari per vore l'actuació dels dofins i als que vaig fer un parell de fotos.

Al sortir vam passar per l'aquari del Mar Roig, però quasi no el vam vore bé perquè hi havia moltíssima gent i la dona que hi havia

allí no ens deixava estar molt de temps contemplant els peixos.

A dos quarts d'una vam anar a dinar davant l'hemisfèric. Quan vam acabar vam entrar per vore la pel·lícula "Mar Vivent", encara que molts no ens vam assabentar de res perquè els cascs no funcionaven bé.

Després vam anar al Mediterrani on el que més em va cridar l'atenció va ser la barca enfonsada i els peixos nedant pel seu costat, com les rajades, les morenes, etc. i també entrar dins d'una bombolla menudeta com si fórem dins l'aigua.

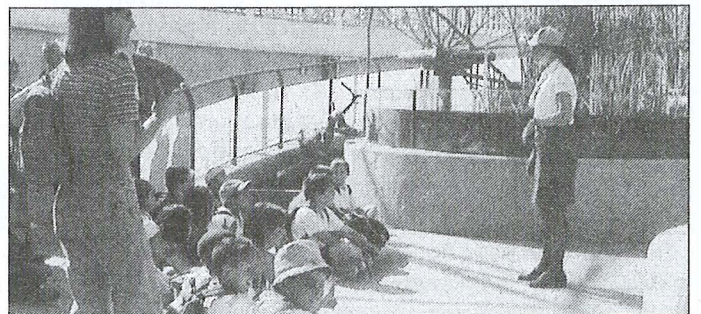
Després vam anar a la zona dels mars templats i tropicals on vam passar per un túnel que semblava que

estàvem dins del mar i podíem vore com nedaven per damunt de nosaltres els peixos. A continuació vam anar als mars gelats dels Pols, on vam vore els animals més comuns com les foques, els lleons marins, els pingüins, etc., encara que no n'hi havien massa d'espècies marines.

Al sortir vam anar a vore els habitants dels Oceans, així passant per un altre túnel vam contemplar els taurons

nedant pel costat nostre, els vaig fer 5 o 6 fotos, i encara que no eren molt grans tenien un aspecte ferotge.

Finalment vam anar a vore els peixos i altres animals de les zones humides de les marjals i dels manglars. Al voltant de dos quarts de set vam tornar cap a Benicarló on vam arribar a les vuit, una mica cansats però contents d'haver anat a l'Oceanogràfic.

L'AGENDA 21 LOCAL (i 3)

TEXT: pere **bausà**

Els dos articles anteriors han versat els trets fonamentals d'una Agenda 21 Local (A21L) i de les etapes per a la seva elaboració i aplicació. En aquest tercer lliurament, tractarem alguns casos concrets, be per emblemàtics com Sòria o Calvià, be per propers com Almassora.

La província de Sòria és el territori amb una major densitat d'Agendes 21 Local (A21L) del món i, en gran mesura, la responsable ha sigut la "Fundación Desarrollo y Naturaleza" (DEYNA). Aquesta ONG, fundada en 1992, té com a objectiu primordial la implantació d'un model de desenvolupament sostenible en un territori com Sòria perquè serveixi com exemple exportable a altres indrets. L'estratègia dissenyada per a aconseguir-ho comportava la realització d'A21L en els municipis sorians. DEYNA realitzà una guia per a l'elaboració de les A21L i les repartí a tots els pobles de Sòria l'any 1997.

Actualment, han signat la seva A21L 136 dels 184 que hi ha en la província. El mèrit de DEYNA ha sigut adaptar els principis de l'Agenda 21 signat en Rio a una sèrie d'instruccions de fàcil comprensió per elaborar l'A21L i fixar una sèrie d'objectius. Cabrejas del Pinar, de 540 habitants, fou el primer poble a redactar la seva A21L on es fixen certes prioritats com l'abastament d'aigua potable, la conservació dels boscos o la restauració de la seva font romana. L'elaboració del document es fa de forma participativa, consensuada

entre totes les associacions de la localitat i l'ajuntament. No es marca la necessitat de realitzar cap ecoauditoria o diagnòstic ambiental previ, allò essencial és la participació. Model d'A21L de DEYNA va rebre un premi en l'Expo de Hannover 2000 i el reconeixement en la Cimera de Johannesburg 2002. Sòria ha demanat ser la seu Fòrum Internacional Permanent de Desenvolupament Sosteni-

ble.

Calvià és un municipi costaner de l'illa de Mallorca, té uns cinquanta mil habitants de dret, un terme d'uns 146 km² -unes tres vegades més gran que el de Benicarló- i està situat a poca distància de la capital Palma. És un important municipi turístic que disposa de quatre camps de golf construïts abans de 1992. La degradació progressiva de l'entorn, de les instal·lacions i dels equipaments, feia que Calvià es dirigia cap a una crisi irremediable per manca d'atractiu, típica de les zones turístiques "madures". A l'any 1994, l'ajuntament de Calvià entre en contacte amb grups que estaven treballant en estratègies sostenibles, inspirades en els acords de la Cimera de Rio. En 1996, el ple municipal aprovà l'adhesió a la Carta d'Aalborg i l'elaboració de l'A21L. Es van constituir una sèrie de Grups d'Experts perquè elaboraren uns diagnòstics i

propostes sobre unes conjunt d'Àrees Temàtiques Clau (Medi Ambient Local, Turisme, Patrimoni cultural, Població i Qualitat de vida). Els treballs realitzats foren analitzats pel Fòrum Ciutadà, òrgan de participació de la societat calvinera. El document elaborat, Pla d'Acció, recollia una sèrie de mesures com execució del pla de rehabilitació costanera amb la voladura de 12 edificis, la desclassificació

de prop de 1400 hectàrees de sòl urbà -actualment el 83 per cent del terme és sòl no urbà-, potenciació de la recollida selectiva de residus, estalvi d'aigua i reutilització de les aigües depurades... El Pla d'Acció fou recolzat amb la seva signatura pel 30 per cent de la població. Calvià és un referent com a municipi turístic sostenible però és un model aplicable a indrets amb desenvolupaments turístics madurs i excessius, on no caldria haver arribat.

Almassora és un dels quatre pobles de les comarques castellonenques -Onda, l'Alcora i la Vall d'Uixò- que estan elaborant la seva A21L. Dos centres d'ensenyament del poble participaren en un projecte educatiu europeu "Sòcrates" titulat "Per una ciutat sostenible". Era objectiu del projecte el prendre contacte amb els diversos sectors socials almassorins. S'organitzà una conferència on un representant de cada

associació exposava breument el que volien per al poble. Es van fer taules de reflexió dels temes que més interessaven -educació, relacions socials, agricultura i el riu Millars-. En unes segones jornades es demanà a l'Ajuntament que s'adherís a la Carta d'Aalborg. El moviment participatiu iniciat es va transformar en el Fòrum de Participació, totalment independent de l'ajuntament -de fet, està subvencionat per la Caixa Rural.

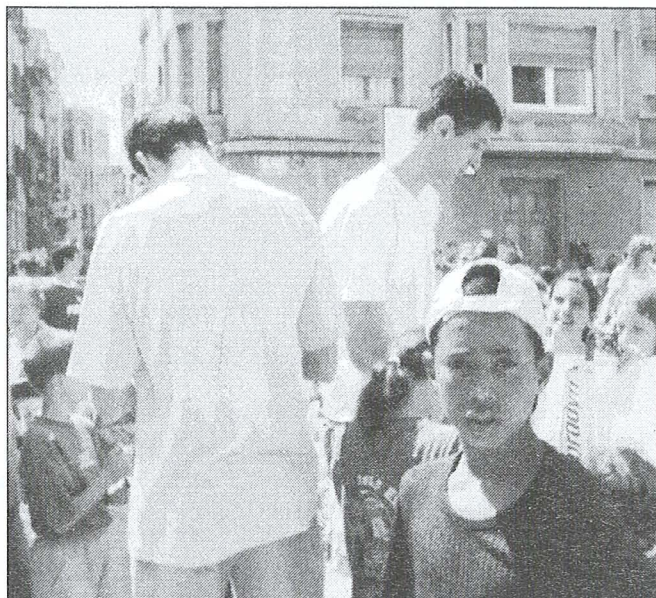
L'Ajuntament encarregà una ecoauditoria a una empresa qui lliurà el seu treball al Fòrum qui l'estudià i elaborà una sèrie de propostes al consistori. El Fòrum és un lloc de participació, debat i reflexió, no és un contrapoder de l'ajuntament, s'elaboren propostes que el consistori durà a terme o no però ha adquirit el compromís d'explicar-se si no ho fa.

L'A21L a Sòria fou promoguda per una ONG, en Calvià per l'ajuntament i a Almassora per uns centres d'ensenyament. Qui podria encetar el procés ací a Benicarló? El BLOC duia en el seu programa que promouera l'elaboració del **Diagnòstic de Sostenibilitat i el Pla d'Actuació de l'Agenda 21**" i la creació d'un Oficina Municipal de Sostenibilitat. El PSOE incloïa en el programa la **"confecció d'un Pla de treball d'acord amb l'Agenda 21 local"**. Si el nombres no enganyen, 11 regidors de 21 del nostre Ajuntament estan a favor de l'elaboració de l'Agenda 21 Local. Sempre que els programes no siguin paper mullat.

CBB

El millor basket 3x3 al carrer

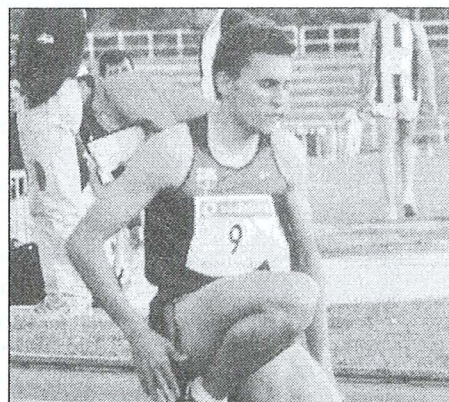
Atletisme

TEXT: Carns Ros

El passat 1 de juny es va celebrar la 1a mitja marató de Sant Boi (Barcelona) i el campionat de Catalunya de veterans. Per part del Carns-Ros van participar els atletes Julio Sánchez, Javier de la Fuente, Guillem Sancho i Aurelio Sevilla. Julio Sánchez és va proclamar campió de Catalunya a la categoria de 55 a 60 anys amb un temps de 1:25:42.

La britànica i també atleta del Carns Ros, Gilian Kersey va participar al campionat d'Europa de veterans, el 24 de maig ala prova de 10 km ruta, aconseguint el 8é lloc.

Per altra banda el benicarlondo Pablo Martínez, actualment al FC Barcelona, ha estat seleccionat per al encontre internacional a celebrar el prper dia 10 a Portugal, on participen els atletes amb millors marques de les categories promesa i absoluts

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Campionats provincials de natació en categoria Benjamí

TEXT: c.n.benicarló

El passat cap de setmana, dies 31 de maig i 1 de juny de 2003, organitzat per la Federació de Natació de la Comunitat Valenciana, delegació de Castelló, es celebrà, a la piscina provincial, el campionat provincial de natació en categoria benjamí.

El nombrós públic desplaçat des de la nostra població va gaudir força amb l'actuació dels nostres nedadors, i que es van convertir en els grans animador a les graderies.

Els resultats han estat magnífics, obtenint 21 medalles, repartides en: 12 d'or, per tant campions provincials, 7 d'argent i 2 bronze, sent el Club capdavanter en aquest capítol, aconseguint també el primer lloc per puntuació en la categoria femenina i el segon en aquesta classificació en categoria masculina.

Les posicions i temps obtinguts pels nostres nedadors a les distintes proves han estat:

50 metres lliures femení

1ª Paula Saura Martínez	34" 32
9ª Miriam Fariñas Salvador	43" 99
13ª Meritxell Sospedra Senar	45" 64

50 metres lliures masculí

1r Marc Foix Anglés	34" 90
2n Carlos Díaz Julbe	35" 57
6è Ismael Kobbi Villarino	37" 45
7è Agustín Parra Parker	37" 81

100 metres braça femení

1ª Paula Saura Martínez	1' 36" 27
7ª Miriam Fariñas Salvador	1' 53" 30
9ª Maria Coll Nieto	1' 55" 72

100 metres braça masculí

1r Ferran Remolina Rallo	1' 31" 25
7è Agustín Parra Parker	1' 45" 82
14è Marc Foix Anglés	1' 51" 64

100 metres esquena femení

1ª Susana del Olmo Cerdà	1' 26" 34
6ª Montserrat Astor Capafons	1' 55" 02
7ª Sara Marqués Villarroya	1' 57" 25

100 metres esquena masculí

5è Ruben Constante Forés	1' 27" 73
--------------------------	-----------

400 metres lliures femení

2ª Raquel Fabregat Roig	6' 24" 04
3ª Meritxell Sospedra Senar	7' 00" 64

400 metres lliures masculí

1r Carlos Díaz Julbe	5' 42" 25
2n Ferran Remolina Rallo	5' 51" 54

Relleus 4x100 estils femení

1r Club Natació Benicarló, amb les nedadores Raquel Fabregat Roig, Maria Coll Nieto, Paula Saura Martínez, Susana del Olmo Cerdà
Temps de 6' 25" 38

Relleus 4x100 estils masculí

1r Club Natació Benicarló, amb els nedadors Ruben Constante Forés, Ferran Remolina Rallo, Marcos Fuente Merino i Carlos Díaz Julbe
Temps de 5' 45" 79

100 metres lliures femení

17ª Sara Marqués Villarroya	1' 48" 40
-----------------------------	-----------

100 metres lliures masculí

2n Ruben Constante Forés	1' 16" 37
9è Joseph Navarro Garriga	1' 23" 28
12è Ramon Boix Salvador	1' 29" 64

100 metres papallona femení

1ª Raquel Fabregat Roig	1' 45" 86
2ª Maria Coll Nieto	1' 50" 58

100 metres papallona masculí

1r Marcos Fuente Merino	1' 29" 45
3r David Marqués Villarroya	1' 36" 94

200 metres estils femení

1ª Susana del Olmo Cerdà	3' 06" 38
8ª Meritxell Sospedra Senar	3' 44" 08

200 metres estils masculí

2n Marcos Fuente Merino	3' 11" 12
4t Joseph Navarro Garriga	3' 23" 10

Relleus 4x100 lliures femení

1r Club Natació Benicarló, amb les nedadores Maria Coll Nieto, Meritxell Sospedra Senar, Raquel Fabregat Roig i Susana del Olmo Cerdà.
Temps de 5' 58" 13

Relleus 4x100 estils masculí

2n Club Natació Benicarló, amb els nedadors David Marqués Villarroya, Marcos Fuente Merino, Ruben Constante Forés i Ferran Remolina Rallo.
Temps de 5' 21" 65

CDB

BALANÇ, O COM SI FÓRA UN BALANÇ

TEXT: rodolfo **serrano**

paco **delcastillo**

Encara no fa tres anys, quan es va consumir l'últim -penúltim ja- descens del Benicarló a l'abisme de la primera regional, vaig exposar les cinquanta raons per les quals pensava que s'havia arribat a una situació tan trista. Avui gairebé puc subscriure el vuitanta per cent d'aquell pentadecàleg, o més del vuitanta per cent.

Que conste que estic convençut que la primera causa i més important de la nostra davallada cal buscar-la en la confirmació que hi ha algun personatge que ens ha fet algun sortilegi, algú que potser d'una manera innata ens ha provocat la malastrugança. A nosaltres, i pel que es veu, també al Vinaròs. Suposo que el Càlig haurà baixat per altres motius que res tenen a vore amb el món de l'esoterisme.

Salvant totes les distàncies possibles, i el lector sabrà disculpar l'estupidesa del símil, al Benicarló li ha passat una mica com al Barcelona. O al revés. Amb una bona dosi d'imaginació hom pot establir determinats paral·lelismes entre les vicissituds que han sofert tots dos conjunts. Només

amb tres exemples -tres exemples són massa- constatarem com s'ha fet tot de difícil tant en el si del Barça i com en del CDB. Veiem. L'equip blau grana ha col·locat fins a tres homes diferents sota els pals - Bonano, Enke i Valdés-, igual que al nostre Benicarló, primer amb Iván Guzmán, després amb Sánchez i per últim amb Xavier Roca. Tres porters són massa porters per a una temporada. També la banqueta barcelonista s'ha vist ocupada per tres diferents personatges. Va començar el funest Van Gaal, va seguir l'efímer De La Cruz i ha acabat l'impasible Radomir Antic; també tres han estat els encarregats de tractar de dirigir la vessant esportiva del nostre club, López Heredia va deixar pas a un tal Alias Padilla i aquest va ser substituït per l'inefable Xoco. Tres entrenadors són massa entrena-

dors per a una temporada. Encara les diferents llotges presidencials han estat habitades per altres tants

inquilins; al Barcelona primer va ser l'esperpèntic Gaspart, després aquell home dels dos sobres als notaris, Enric Reyna, i, finalment, un senyor d'edat avançada que també va

pegar les seues colzades per sortir a la foto de la Final Four de bàsquet i que no sé com li diuen, ni ganes. Al Benicarló va començar Miguel Arnau, va seguir no se sap qui -un triumvirat devia ser allò- amb la Junta Gestora i ha acabat també Xoco. Tres presidents són massa presidents per a una temporada.

Però també és massa que ens hagen marcat cinquanta-nou gols i nosaltres només hàgem foradat la porta contrària en vint-i-vuit ocasions. I que només hàgem guanyat sis partits i n'hàgem perdut dinou. I també és massa que al camp només vagen quatre rates. I el concert de Bisbal. I els comiats de Damià, Guzmán o Joaqui. O els comentats mals rotllos amb el juvenil. O l'alarmant baixa forma d'alguns jugadors. O jo què me sé.

I per això hem quedat els penúltims, per darrere de potències balompèdiques com l'Artana o el Vilafamés, i per això jugarem l'any vinent contra una cosa que es diu el Constbur (Construcciones Burriana em penso que vol dir l'acrònim en qüestió) o contra els putos (perdó) Ivarsos.

En fi. Abans d'acabar m'agradaria fer un breu comentari sobre com poden arribar a influir en el futur immediat del CDB els resultats de les passades eleccions municipals. Les dades

són les següents: del conjunt de regidors que han entrat a formar part del nou consistori, només tres són habituals en les grades del Municipal de la Carxofa. El senyor Mundo -fill del soci número u-, el senyor Flos -un clàssic ja des dels temps del Campo de Educación y Descanso- i Marcos Marzal -que ja cantava aquella tonadeta de "En el Bajo Maestrazgo..." quan formava part de la penya del Cadufos Boys-. De la resta, res de res. Alguna vegada, fa ja molts anys, vaig vore Guzmán en algun partit, fins i tot va ser-ne soci, però dels altres, ni senyal. Segur que no saben ni on tenim el camp. La propera setmana escriuré una carta oberta als nous regidors perquè prenguen consciència de qui hem sigut, com hem sigut i, el que és pitjor, qui som i com som.

Una informació d'última hora. S'ha confirmat definitivament que el Vinaròs ha baixat de categoria i que per tant s'han esvaït les darreres esperances del conjunto langostinero de poder salvar-se, com ja han pogut aconseguir en anteriors ocasions, per una carambola d'aqueixes que els passen de tant en tant quan algú puja i uns altres no baixen i embolics diversos. Sí que ho sento, sí.

Salvant les distàncies, al Benicarló li ha passat com al Barcelona

La Veu de Benicarló
amb l'esport local
subscriu-te !!

